

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011239
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011239.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému Z. A., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom J. J., B. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 9. februára 2022 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného Z. A. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 21. decembra 2021, sp. zn. 1T/97/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa pri nezmenenom výroku o vine v napadnutom rozsudku výroky o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Z. A. odsudzuje podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, 3, 8, § 36 písmeno l), § 39 ods. 2 písmeno d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o uloženom treste prepadnutia veci a uloženom ochrannom dohľade zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.12.2021, sp. zn. 1T/97/2021 bol obžalovaný Z. A. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona na skutkovom základe, že si na presne nezistenom mieste v Bratislave a od doposiaľ neustálených osôb zadovažoval v nezistených množstvách omamné látky - heroín, ktorý neoprávnene prechovával v mieste trvalého bydliska v J. J. a na iných miestach minimálne od januára roku 2021 do dňa 16.06.2021, kedy pri prehliadke iných priestorov v osobnom motorovom vozidle zn. AUDI A4, EČV: I VIN: R vydal:

- zauzlované mikroténové vrečko, nachádzajúce sa v plastovom vrečku s nápisom „Golden Gate“, obsahujúce svetlohnedý práškový materiál s hmotnosťou 9.555 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 10,5 %

hmotnostných, obsahujúci 1.003 mg absolútneho heroínu, kde toto množstvo zodpovedá celkovo obvykle minimálne 67 jednotlivým dávkam drogy v hodnote minimálne 573,30 €,

príčom uvedené omamné látky, ktoré si zabezpečoval aj pre vlastnú potrebu, taktiež distribuoval viacerým konzumentom drog, a to konkrétne:

- J. K., ktorému odovzdal za cestu autom dňa 16.06.2021 v osobnom motorovom vozidle zn. AUDI A4, EČV: BN XXXCK, VIN: K XXXXXX na presne nezistenom odpočívadle na ceste medzi I. a J. jednu dávku heroínu, ktorú J. K. na mieste aj intravenózne užil,

- Z. M., ktorému v období od apríla 2021 do polovice mája 2021 v J. J. na ulici B., po telefonickej dohode pri osobnom stretnutí pravidelne každý deň, predával jednu až dve dávky heroínu v sume za približne 30,- €,

- Z. B., ktorému od januára roku 2021 do apríla roka 2021 po telefonickej dohode, pri osobnom stretnutí v J. J. na ulici B. minimálne pätnásťkrát predal vždy jednu dávku heroínu o hmotnosti 0,13 g až 0,20 g za sumu 10,- €,

- Z. B., ktorému od marca roku 2021 do apríla roku 2021 po osobnej dohode v J. J. pred jeho domom na ulici B., celkovo trikrát predal vždy jednu dávku heroínu za sumu cca 20,- €,

- D. Z., ktorému od marca roku 2021 do apríla roku 2021, po telefonickej dohode pri osobnom stretnutí v J. J. na ulici B., celkovo dvadsať až tridsaťkrát predal dávku heroínu v sumách od 10,- € do 15,- €,

príčom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, ako aj § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil ochranný dohľad 1 rok.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks plastová krabička z Kinder + plastová dóza s obsahom kyseliny citrónovej,
- 4 ks injekčných striekačiek,
- 1 ks kovová lyžička,
- 1 ks digitálna váha,
- 2 ks kovových lyžičiek, z toho 1 ks s plastovou rúčkou čiernej farby a 1 ks kovová lyžica s plastovým obalom,
- 1 ks plastová krabička so šedým uzáverom + plastová dóza s obsahom kyseliny askorbovej,
- 1 ks plastová krabička hnedej farby s obsahom, 1 ks kovová lyžička, plastové puzdro šedo červenej farby,
- 1 ks plastová krabička bielej farby + plastová dóza s obsahom kyseliny citrónovej,
- 1 ks mobilný telefón zn. HUAWEI, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,
- 1 ks igelitové vrečko.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podali odvolanie prokurátora a obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Dodatočne boli podané odvolania stranami písomne zdôvodnené.

Prokurátor krajskej prokuratúry v úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a úvahy okresného súdu vo vzťahu k uloženému trestu. Ďalej prokurátor uviedol nasledovné:

„S vyššie uvedenými závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a mám za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom súd nesprávne a nezákonne aplikoval postup podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona a obžalovanému uložil neprimerane nízky trest odňatia slobody.

V prvom rade považujem za potrebné poukázať na skutočnosť, že u obžalovaného Z. A. sa nejedná o prvopáchatela, ktorý by sa iba nedopatrením, resp. svojou nerozvážnosťou dopustili trestnej činnosti, ale práve naopak, jedná sa o páchatela s trestnou minulosťou, ktorý si jednoznačne bol vedomý protiprávnosti svojho konania. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ trikrát súdne trestaný za spáchanie majetkových trestných činov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 T/85/09 zo dňa 01.10.2010, právoplatného dňa 01.12.2010 za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Priestupkovo bol v posledných dvoch rokoch 11 krát postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky. Celkovo má vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov evidovaných 23 priestupkov. Je teda otázne z akého dôvodu sa javí uloženie trestu v rámci zákonnom ustanovenej trestnej sadzby, ako neprimerane prísne. Práve s poukazom na osobu obžalovaného sa uložený trest javí ako neprimerane benevolentný a to najmä s poukazom na jeho doterajší život.

Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania v súdnom konaní a následnej možnosti upravenia hranice trestnej sadzby pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno 1), prípadne písmeno n) Trestného zákona, avšak takéto vyhlásenie samo o sebe nemôže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu, čo je ostatne konštatované aj v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, napríklad v rozhodnutí č. R 19/1967, kde Najvyšší súd SR jednoznačne konštatoval, že mimoriadnymi pomermi páchatela sú okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa spoločenskej nebezpečnosti činu. Takými okolnosťami nie je skutočnosť, že sa páchatel k činu doznal, ľutoval ho a pomáhal ho objasniť.

Je potrebné poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/66/2013 zo dňa 3.12.2014, v ktorom Najvyšší súd SR, rozhodujúc o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. júla 2013, sp. zn. 23To/62/2013 konštatoval, že pomery obvineného sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia - charakterizujú jeho osobu ako objektu trestu a jeho citeľnosti pre neho a význam týchto pomerov sa zhodnotí vo všetkých týchto súvislostiach významných pre jeho nápravu a z toho plynúci záver musí byť zjavný, že trest uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obvinený pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Teda, že by bol neprimerane prísny a súčasne, že narušenosť obvineného nie je až taká závažná, aby bolo potrebné na neho pôsobiť trestom dlhšieho trvania. V aplikačnej praxi súdov okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy obvineného. Za pomery obvineného možno zase považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností.

Vyhlásenie obžalovaného Z. A. o vine na hlavnom pojednávaní a priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má teda procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Mám za to, že vzhľadom na samotný úmysel a cieľavedomosť obžalovaného, ktorý aj keby nepriznal spáchanie trestnej činnosti, tak právna kvalifikácia skutku by bola bývala nezmenená ako v obžalobnom návrhu. Vo vzťahu k predmetnej skutočnosti vyhlásenie obžalovaného učinené na hlavnom pojednávaní nijako zásadne nepomohlo k náležitému objasneniu skutku. Mám zato, že dôkazy, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní boli dostatočné na usvedčenie obžalovaného zo skutku kladeného mu za vinu. Obžalovaný je z predaja heroínu priamo usvedčovaný výpoveďami štyroch svedkov, ktorí od neho heroín nakupovali. Samosudca pri odôvodňovaní mimoriadne zníženého trestu pri obžalovanom poukazoval na jeho sebakritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Obžalovaný však v rámci celého prípravného konania popieral spáchanie

trestného činu, odberateľov heroínu označoval za jeho dílerov a žiadnym spôsobom nenapomáhal k objasňovaniu trestnej činnosti. Samosudca v odôvodnení taktiež poukazoval na to, že obžalovaný mal prestať s páchaním trestnej činnosti pred jeho vzatím do väzby v júni 2021. V tejto súvislosti však poukazujem na skutočnosť, že obžalovaný bol zadržaný dňa 16.06.2021 s takmer 10 gramami heroínu, ktoré dobrovoľne vydal spoločne s J. K. pri prehliadke iných priestorov. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní v podstate priznal, že pomáhal J. K. so zadovážovaním heroínu od svojho vlastného dílera v I.. Z výsledkov toxikologického vyšetrenia, ktoré bolo oboznámené na hlavnom pojednávaní navyše vyplýva, že v čase jeho zadržania bola v jeho krvi zistená prítomnosť heroínu. Zároveň z výsluchu svedka M. vyplýva, že Z. A. mu heroín predával ešte v máji 2021. Nie je potom celkom zrejmé na akú prestávku v páchaní trestnej činnosti obžalovaný a jeho obhajca poukazovali a z akého dôvodu si túto argumentáciu prevzal pri svojom rozhodovaní samosudca Okresného súd Trenčín, ktorý tým okrem iného zdôvodňoval mimoriadne zníženie trestu. Samosudca síce pomenoval určité okolnosti, ktoré podľa jeho názoru možno považovať za výnimočné, konkrétne poukázal na už spomenuté údajnú prestávku od páchania trestnej činnosti obžalovaným pred jeho zadržaním, že heroín, ktorý dobrovoľne vydal v trestnom konaní „len sprostredkoval“ svedkovi Vigodovi a že v jeho prípade by sa nemalo jednať o „veľkého dílera“. S uvedenou argumentáciou samosudcu sa však vôbec nestotožňujem, mám za to, že ním uvedené okolnosti nemožno v žiadnom prípade považovať za také výnimočné, ktoré by umožňovali mimoriadne znížiť trest obžalovanému. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že závažnosť spáchaných skutkov Z. A. zvyšuje aj povaha ním distribuovanej omamnej látky - heroínu, ktorá vykazuje mimoriadnu nebezpečnosť a škodlivosť pre celú spoločnosť a možno ho označiť za najzávažnejšiu nelegálnu drogu na Slovensku. Závislosť po užití heroínu v praxi nastáva takmer vo väčšine prípadov už po prvom užití a potom už dochádza k postupnému rozpadu osobnosti. Jediným zmyslom života užívateľov sa stane zháňanie drogy, takmer vždy spojené s ďalšou kriminalitou. V zásade možno povedať, že viesť bežný život popri závislosti na heroíne je prakticky nemožné a užívateľ musí drogu brať už len preto, aby mohol ako-tak normálne fungovať.

Samosudca napriek k uvedeným skutočnostiam znížil trest obžalovanému na takmer najnižší možný trest s aplikáciou § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Trestná sadzba pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa v právnej vede označuje ako relatívne určitá. Zákonodarca teda určil hornú a dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom výškou trestných sadzieb vyjadril škodlivosť, resp. typovú závažnosť toho ktorého trestného činu.

Preto porovnaním trestných sadzieb trestných činov možno zistiť, ktorý z nich je podľa zákonodarcu pre spoločnosť škodlivejší. Každá zákonná trestná sadzba zodpovedá stupňu typovej závažnosti, ktorý je charakteristický pre trestné činy určitého druhu. K stanoveniu trestných sadzieb za trestné činy určitého druhu pritom dochádza práve z dôvodu, že i trestné činy toho istého druhu sa navzájom odlišujú, a to konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu.

Trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, no zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu v rámci zákonom relatívne určenej trestnej sadzby.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca práve tým, že určil vysokú trestnú sadzbu, ktorú súd môže uložiť za trestný čin spáchaný obžalovanými, vyjadril typovú závažnosť tohto trestného činu ako trestného činu pre spoločnosť vysoko škodlivého.

V záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať podmienku primeranosti. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu.

Druh a výmera trestu preto musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Uložením neprimeraného trestu dochádza zo strany súdov k negácii práva, čím sa zakladá bezprávie a teda stav v právnom štáte neakceptovateľný.

Je nesporné, že v rámci sudcovskej individualizácie trestu môže dôjsť aj k aplikácii ustanovenia § 39 Trestného zákona dovoľujúceho mimoriadne zníženie trestu. Takéto zníženie nie je bežné, ale je možné len v individuálnom prípade existencie okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu, teda v prípade existencie okolností, ktoré logicky musia mať povahu okolností mimoriadnych.

V tejto súvislosti poukazujem na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v otázke ukladania trestov „považoval za potrebné pripomenúť, že v praxi sa oveľa častejšie vyskytujú bežné (nemimoriadne) okolnosti než mimoriadne okolnosti“ (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. 106/2011 z 28. novembra 2012). Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody odôvodnil bežnými okolnosťami.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Zľahčovanie trestnej činnosti je v rozpore s § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého okrem iného trest má odradiť iných od páchania trestnej činnosti a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Mimoriadne znížený trest uložený obžalovanému v tejto trestnej veci rozhodne nie je spôsobilý odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti spočívajúcej v dlhodobom predaji omamných a psychotropných látok viacerým osobám, práve naopak. Štát musí mať záujem na ochrane života a zdravia občanov, ktoré môžu byť ohrozené omamnými, psychotropnými alebo inými návykovými látkami, ktoré vyvolávajú návyk, psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania a tiež zdravotnými a psychosociálnymi následkami.

Na základe uvedeného mám za to, že použitie zmiernovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, bolo v posudzovanej trestnej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný, lebo je mimo zákonnej trestnej sadzby.

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/97/2021 zo dňa 21.12.2021 a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovanému Z. A. uloží prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, bez použitia ustanovení Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.“

Obhajca obžalovaného v úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na to, že proti nemu podal odvolanie. Ďalej uviedol nasledovné:

„Obžalovaný som sa rozhodol spraviť vyhlásenie o vine napriek viacerým pochybeniam v prípravnom konaní a napriek nemožnosti vykonať záverečné preštudovanie spisu s obhajcom, ktorému bol najskôr zaslaný iný termín preštudovania spisu (29.10. 12.30 hod.), neskôr nebola obhajcovi zachovaná lehota na preštudovanie spisu advokáta (zasielaný iný termín preštudovania mailom), čo malo za následok, že sa advokát nedostavil na preštudovanie spisu dňa 12.10.2021, pritom išlo o nutnú obhajobu. Pochybením bolo, že advokátovi boli odovzdané iné listiny, aké sa nachádzajú v spise (záznam zo dňa 7.10 8.55 hod.) odovzdaný obsah spisu na USB nosiči, ktorý sa vôbec nedal otvoriť. Ku všetkým pochybeniam v prípravnom konaní som sa podrobnejšie vyjadroval v žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 15.10.2021.

Boli mi zamietnuté všetky návrhy na doplnenie dokazovania, konfrontácie, ktorými som chcel dokázať náš vzťah so svedkami a obdobie, v ktorom som trestnú činnosť páchal.

Rovnako som sa obžalovaný doznal vyhlásením viny aj k vlastníctvu zauzleného mikroténového vrečka s nápisom Golden Gate, v ktorom sa nachádzal heroín v minimálnej hodnote 573,30 EUR.

Vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní bolo preukázané (čo sa nepremietlo do obžaloby), že toto vrečko bolo vydávané dvomi osobami a na vrečku sa neobjavili moje stopy DNA. Obžaloba skopírovala znenie uznesenia o vznesení obvinenia, napriek tomu, že K. po vznesení obvinenia odmietol vypovedať.

Oboznámením SMS správ a výsluchom svedkov po vznesení obvinenia bolo preukázané, že vrečko patrilo v skutočnosti K., ktorého pobyt nie je známy a ktorý práve za účelom kúpy cestoval do B. P..

Faktom ale je, čo som vyhodnotil v rámci vyhlásenia o vine, že by uvedené nemalo vplyv na prípadnú zmenu právnej kvalifikácie skutku, preto som sa obžalovaný rozhodol spraviť vyhlásenie o vine na pojednávaní.

Na prípadnú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu je však dôležité vyhodnotiť všetky okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ako dlho trval a na koľkých osobách bol spáchaný.

Odvolávam sa aj na rozhodnutie NSSR vo veci sp. zn 3To/2/2019, pokiaľ ide o úvahy súdu k výške uloženého trestu.

„Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Pomery páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, pričom ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citelný.“

Popis, rozsah reálneho protiprávneho konania

Je pravda, že som svedkom M. B., B. a Z. niekoľkokrát zabezpečil heroín. Ide o 4 osoby, poznáme sa od malička a mali sme dohodu, že keď bude ktokoľvek z nás kupovať kúpi aj ostatným. Uvedené som preukazoval aj vzájomnou komunikáciou.

Obdobie, počas ktorého sa tak dialo bolo maximálne počas troch mesiacov. Koniec februára až apríl 2021. Rovnako je dokázané predloženou komunikáciou a výpoveďou svedkov.

Ďalšou komunikáciou čítanou na okresnom súde na hlavnom pojednávaní som sa snažil dokázať, že som sám ukončil svoje dodávanie heroínu svedkom a ukončil som užívanie, a to na mesiac, možno 6 týždňov presne až do dňa 16.6.2021.

Opätovne sa čítala komunikácia na hlavnom pojednávaní s J. K., ktorá predchádzala dňu 16.6.2021. J. K. ma žiadal, aby som mu dohodol stretnutie s osobou, od ktorej som si heroín skôr kupoval ja. D. K. zohnal financie, išiel som s ním do B. P., kde si K. zakúpil heroín. Na stretnutie som šiel, aby som osobu z B. P. a K. zoznámil.

Cestou do Trenčína som zlyhal a heroín som užil a výsledkom bolo moje zadržanie. K. sa od 16.6.2021 skrýva na neznámom mieste a po vznesení obvinenia odmietol vo veci vypovedať.

Takto som vlastne svojím konaním zabezpečil heroín aj 5-tej osobe J. K.. Od konca apríla do 16.6.2021 som neužíval žiadne omamné látky a chcel som viesť riadny život. Čítali sa oboznamovali správy, kde som uviedol, že nič nepredávam nemám a už mať ani nebudem.

Vyššie uvedené sa premietlo do znenia obžaloby a teda, že som spolu 5 osobám predával heroín od januára do júna 2016. Január, presne pritom nikto zo svedkov neuvádzal. Január je jediný krát spomínaný vo výpovedi B., ktorý uviedol (zhruba od januára 2021). Ďalší svedkovia uvádzajú marec (svedok M., B., Z.).

K využitiu mimoriadneho zníženia trestu:

S ohľadom na okolnosti prípadu ktoré popisujem, osobu obžalovaného, je možné postupovať podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a trest mimoriadne znižovať na 5 rokov. § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby aspoň 10 rokov.

Trest vo výmere 5 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v zariadení s minimálnym stupňom stráženia svojím charakterom a so zohľadnením osobných pomerov obžalovaného, pre dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, t.j. dosiahnutie individuálno-preventívneho charakteru a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, by bol dostatočným trestom.

§34 ods. 4 Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd mal možnosť ukladať trest s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, ktorý takýto postup *expressis verbis* nevyklučuje z dôvodu, že som obžalovaný nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody a rovnako z identických dôvodov aké popisujem pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu. S ohľadom na závažnosť môjho konania, mieru narušenia, by bola moja náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poukazujem aj na aktuálny rozsudok senátu KS Trenčín 2To/139/2021 zo dňa 25.1.2022, kde sa vo veci ukladal trest s minimálnym stupňom stráženia u obžalovaného rovnakého obzvlášť závažného zločinu, ale až s dvomi kvalifikačnými znakmi, po dlhší čas a na viacerých osobách a identický prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín ako píše odvolanie, na verejnom zasadnutí, na konkrétnu otázku predsedu senátu k výkonu trestu obžalovaného nenamietal uloženie trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia u obžalovaných, ktorí nikdy neboli vo výkone trestu odňatia slobody.

Medzi poľahčujúce okolnosti a dôvod na mimoriadne znižovanie trestu, patrí aj moja snaha o napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Prostredníctvom advokáta došlo aj k stretnutiu v operatívnej rovine a predloženiu informácií a dôkazov, ktoré som mal obžalovaný k dispozícii. K uvedenému boli súdu predložené mailové komunikácie.

S poukazom na moje rodinné zázemie, okolnosti prípadu by bolo použitie vyššej trestnej sadzby ako 5 rokov neprímerane prísne.

Všetky okolnosti prípadu, možnosti nápravy, aktuálne rodinné a osobné pomery dostatočne odôvodňujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd Trenčín nepristúpil k čisto formálnej a mechanickej aplikácii mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v mojom prípade a to z dôvodov, ktoré popisujem.

Aj aktuálna rozhodovacia prax súdov dáva za pravdu postupu okresného súdu.

Opakovane sa uvádza, že už samotné priznanie viny (§ 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku) možno považovať za okolnosť prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku.

Ďalším dôvodom na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 v súlade s § 34 ods. TZ sú neúmerne vysoké tresty za drogovú trestnú činnosť v Slovenskej republike. Trest okrem individualizácie a generálnej prevencie musí byť aj v súlade s humanizáciou trestu a s jej princípmi.

Nijako nespochybňujem nesprávnosť môjho konania, avšak za drogovú trestnú činnosť podľa § 172 ods. 2 TZ základná trestná sadzba je 10-15 rokov, a za trestný čin zabitia podľa § 147 ods. 2 TZ, pri ktorom následok konania je vyhasnutie ľudského života bez možnosti nápravy, je 9-12 rokov odňatia slobody.

Okrem tohto porovnania, z porovnania trestov v iných právnych systémoch napr. Rakúska a Českej republiky vyplýva, že výšky trestov v Rakúsku a v Českej republike pre drogové trestné činy sú oveľa miernejšie a neporovnateľne sú miernejšie moderačné princípy. Ako príklad uvediem § 41 ods. 1 veta 2.

Rakúskeho Trestného zákona - StGB (č. 60/1974) možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnou zákonnou hranicou trestu ak za skutok nehrozí doživotie, najmenej 6 mesiacov ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 10 rokov, ďalej podľa § 58 ods. 4 písm. a) Českého Trestného zákoníku č. 40/2009 Sb. pri znížení trestu odňatia slobody nemožno uložiť trest pod 5 rokov, ak je dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody aspoň 12 rokov.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil v odvolaní napadnutej časti rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 1T 97/2021 zo dňa 21.12.2021 a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, ako aj § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) TZ vo výmere 5 rokov a so zaradením podľa § 48 ods. ods. 4 Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu a uviedol nasledovné:

„Proti rozsudku podala Krajská prokuratúra Trenčín odvolanie v môj neprospech v časti výroku o treste.

K odvolaniu Krajskej prokuratúry Trenčín uvádzam nasledovné:

Odsúdenie za prečin v roku 2010 ešte aj za druhovo iný trestný čin, nemôže byť dôvodom, aby nebolo možné aplikovať mimoriadne zníženie trestu.

Priestupky na úseku cestnej dopravy, počas niekoľkých rokov u osoby, ktorá sa živila ako šofér a ročne spravila 500 000 km ročne, rovnako nemôže byť dôvodom na takýto postup.

Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že by právna kvalifikácia určite nebola zmenená oproti obžalobnému návrhu a nie je dôležité moje vyhlásenie o vine. Pritom je zrejmé, že svedok Vigoda po vznesení obvinenia odmietol vypovedať, jeho pobyt nie je známy ale napriek tomu sa jeho vyjadrenie pred vznesením obvinenia do obžaloby premietlo. Keďže by trvalo rozhodnutie okresného súdu vo veci, ak samotného K. navrhol prokurátor na hlavnom pojednávaní vypočuť.

Dávam do pozornosti, že obžalovaný som mal pôvodne vznesené obvinenie aj s kvalifikačným znakom po dlhší čas a to iba na základe jednej výpovede svedka B., ktorý keď sa opravil po vznesení obvinenia došlo k vypusteniu kvalifikačného znaku po dlhší čas. Nie je teda pravda, že by vyhlásenie obžalovaného nepomohlo k náležitému objasneniu skutku. Dôkazy také isté silné, ako prvotný výsluch B., ktorý sa premietol bez overovania do uznesenia o vznesení obvinenia.

Za takýchto okolností najmä v prípade, že je preukázané, že svedkovia konali v inom čase úplne rovnako ako obžalovaný si netrúfam tvrdiť, aký by bol vývoj hlavných pojednávaní. Minimálne pokiaľ ide o K. by bolo veľmi zaujímavé dokazovanie, ak k dobrovoľnému vydaniu heroínu došlo spoločne s K., DNA obžalovaného sa na vrecku nenašla a z vykonaného dokazovania je dokázané, kto si išiel heroín kupovať.

V odvolaní sa spochybňuje ukončenie protiprávneho konania obžalovaného s odvolaním sa na jediného svedka M., ktorý uviedol aj máj 2021. Máj 2021 je aj 1.5.2021. Sám M. v tej istej výpovedi uviedol a je to zachytené aj v obžalobe „ od mája 2021 abstinujem; nie je teda jasné, ktorá časť výpovede M. je teda tá hodnoverná. V tom istom výsluchu na ktorý sa odvoláva prokurátor, M. uviedol „ A. prestal v tom máji predávať.

Z. B. výsluch 18.6.2021 „ ja viem, že poslednú dobu asi dva mesiace A. abstinoval “

Z. B. výsluch 18.6.2021 „ od apríla som u A. nebol, lebo on mi povedal, že nepredáva.... “

Každopádne k obdobiu, počas ktorého som obžalovaný páchal trestnú činnosť, som sa vyjadril vyššie.

V závere odvolania popisuje prokurátor trest uložený okresným súdom ako nízky, ktorý nie je spôsobilý odradiť iných páchatel'ov od páchania obdobnej trestnej činnosti.

INDIVIDUALIZÁCIA AKO ZNAK PRIMERANOSTI TRESTOV

z pohľadu Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 a článku 49 ods. 3 Charty základných ľudských práv Európskej únie

„Podľa názoru ústavného súdu by v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu bolo žiaduce, aby sa do budúca zákonodarca vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel' by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti.

Je totiž neospravedlňiteľné, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle (pod vplyvom médií a vysokej miery punitivity [1] obyvateľstva) predstavuje produkt emocionálnej a populistckej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie.“ Plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky, dňa 28.11.2012.

Z dôvodov vyššie uvedených navrhujem, aby Krajský súd v Trenčín zamietol odvolanie Krajskej prokuratúry Trenčín podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátor zotrval na dôvodoch odvolania a navrhol mu vyhovieť. V prípade, že by súd dospel k závere o možnej aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zák., navrhol primerane sprísniť trest oproti trestu uloženému napadnutým rozsudkom. Odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba zotrvala na svojom písomnom návrhu, navrhla vyhovieť odvolaniu a odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného sú čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu podaných odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v nich nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru. Odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

N základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemal právomoc v tomto konaní preskúmať správnosť a zákonnosť výrokov napadnutého rozsudku o vine obžalovaného.

Z podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania boli podané proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa vzťahovala na výroky napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste.

Z podaného odvolania prokurátora a jeho odôvodnenia vyplýva, že prokurátor namietal absenciu takých okolností prípadu a pomerov obžalovaného, ktoré by v danom prípade odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho odôvodnenia vyplýva, že podľa názoru obhajoby sú v prejednávacom prípade dané podmienky na maximálne využitie zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd k odvolaním prokurátora namietanej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na daný prípad uviedol nasledovné:

„Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu súd, so zreteľom aj na postoj obžalovaného k stíhanej trestnej činnosti, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o jeho vine zo stíhanej trestnej činnosti, ako aj samotný sebakritický postoj obžalovaného na hlavnom pojednávaní k ním spáchanej trestnej činnosti, dospel k záveru, že je na mieste aplikovať § 39 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému mimoriadne znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák.. Okrem samotného vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní o jeho vine zo stíhanej trestnej činnosti (ktoré samo osebe takýto postup nemôže odôvodniť) súd vzhľadom na okolnosti prípadu i mimoriadne okolnosti na strane obžalovaného, ktoré takýto postup odôvodňovali. Tieto spočívajú v prvom rade v rozsahu stíhanej trestnej činnosti. Zo skutkovej vety podanej obžaloby vyplýva jej páchanie len vo vzťahu k piatim osobám, teda sa ohľadne obžalovaného nemá jednať o „dílera“ páchajúceho trestnú činnosť na veľkom počte osôb. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a skutočností tam prebratých je ďalej zrejmé, že obžalovaný a svedkovia K. mali byť kamarátmi z detstva, pričom drogová trestná činnosť mala byť páchaná v tomto úzkom okruhu osôb a tiež vzájomne. Nepovšimnutou tiež nemohla zostať tá časť spontánnej výpovede svedka M., ktorý sa vyjadril, že heroín, ktorý bol zaistený pri prehliadke motorového vozidla Audi A4, síce mal svedkovi K. sprostredkovať obžalovaný, zároveň ale tento heroín mal patriť práve svedkovi K., ktorý ho aj platil, čo vyplynulo aj z oboznámenej SMS komunikácie medzi ním a obžalovaným. Ďalšou takouto okolnosťou je, čo v podstate potvrdili všetci svedkovia, časti zápisníc o výsluchoch ktorých boli na hlavnom pojednávaní čítané, že obžalovaný na nejaký čas s drogovou trestnou činnosťou prestal, pričom mal mať v úmysle prestať úplne. Nejedná sa síce o upustenie od páchania trestnej činnosti v zmysle Trestného zákona tak, ako sa to snažil predosetriť obhajca, zároveň ale aj táto okolnosť bola súdom zohľadnená. Netreba tiež opomenúť súčasnú rozhodovaciu prax súdov, keď je zrejmé, že v obdobných prípadoch sú ukladané tresty odňatia slobody práve za aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák., keďže aj vzhľadom na legislatívnu úpravu v okolitých krajinách (napr. Česká republika), sa trestné sadzby Trestného zákona platného na našom území javia až neprímerane prísne. Na základe všetkých týchto okolností dospel súd k záveru, že pre nápravu obžalovaného bude postačujúci trest kratšieho trvania, ako je trest na dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 Tr. por.“

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú správnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. okresným súdom na prejednávany prípad, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa jeho názoru vyššie citovaná argumentácia prokurátora v dôvodoch jeho odvolania ohľadne podmienok pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. zrejme vychádza zo súdnej praxe, ustálenej vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30.6.1990 (do účinnosti zákona č. 175/1990 Zb.). Uvedené ustanovenie umožňovalo uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu sadzby, ustanovenej zákonom, len pri existencii výnimočných okolností prípadu alebo pri existencii mimoriadnych pomerov páchatel'a. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že znenie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vôbec nestanovuje, že pre uloženie (akéhokoľvek) zákonom dovoleného druhu trestu pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom by museli existovať výnimočné alebo mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom prokurátora v odôvodnení podaného odvolania, podľa ktorého právneho názoru aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. by mala byť prípustná len za existencie výnimočných okolností prípadu alebo mimoriadnych pomerov páchatel'a. Vzhľadom na znenie uvedeného ustanovenia nie je už aktuálna ani aplikácia záverov, publikovaných v rozhodnutí R 19/1967, na ktoré prokurátor v dôvodoch odvolania poukazoval.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj argumentáciu prokurátora, podľa ktorej mal byť obžalovaný v minulosti trikrát odsúdený. Vo všetkých záznamoch v odpise z registra trestov sa uvádza, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený, z ktorého dôvodu vyššie uvedená argumentácia prokurátora vykazuje znaky rozporu so zákonnou právnou fikciou neodsúdenia u obžalovaného pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti.

Napriek vyššie uvedeným výhradám odvolacieho súdu voči argumentácii prokurátora v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd sa stotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého okresným súdom uvádzané okolnosti v prejednanom prípade nezakladajú dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Z vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že argumentácia okresného súdu pozostáva z poukazov na prístup obžalovaného k veci v rámci prebiehajúceho trestného stíhania jeho osoby a z poukazov na okresným súdom ustálené skutkové okolnosti prípadu.

Vo všeobecnosti pokiaľ ide o prístup obvineného k trestnému stíhaniu, napíňajúci pojmové znaky poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) alebo n) Tr. zák., takýto prístup podľa názoru odvolacieho súdu nezakladá dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., ale podľa ustálenej súdnej praxe, prezentovanej stanoviskom, publikovaným pod č. 44/2017 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, môže odôvodňovať analogickú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Preto argumentácia okresného súdu prístupom obžalovaného k trestnému stíhaniu v odôvodnení napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu svedčí v prospech postupu podľa vyššie uvedenej súdnej praxe, avšak nie v prospech aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o poukazy okresného súdu na okolnosti prípadu, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd identifikoval také okolnosti prípadu, ktoré sú bežne predpokladané v základnom konaní každého páchatel'a, napíňajúceho pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným napadnutým rozsudkom okresného súdu a ktoré odôvodňujú uloženie trestu pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z uvedených dôvodov a majúc na zreteli z vykonaného dokazovania vyplývajúce určité deliktuálne sklony obžalovaného, sa odvolací súd stotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého okresným súdom zistené skutočnosti, rozhodné pre ukladanie trestu, v prejednanom prípade nedávajú podklad k odôvodnenej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd logicky nemohol stotožniť z dôvodnosťou argumentácie obhajoby v dôvodoch odvolania obžalovaného v prospech aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na dolnej hranici zníženej dolnej hranice zákonom ustanovenej sadzby. S poukazom na to, že u obžalovaného vykonaným dokazovaním nebola preukázaná kriminálna narušenosť a vzhľadom na to, že na obžalovaného doposiaľ nebolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, odvolací súd v súlade s názorom obhajoby dospel k záveru, podľa ktorého okresným súdom určené zaradenie obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia vykazuje v prejednanom prípade znaky neprimeranej prísnosti trestu.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), Tr. por. zrušil odvolaniami napadnuté výroky rozsudku okresného súdu o uloženom treste. Keďže na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že nové rozhodnutie možno urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol okresným súdom v napadnutom rozsudku správne zistený, mohol odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodnúť rozsudkom.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd dospel k záveru, že v prejednanom prípade v súlade s vyššie uvedenou ustálenou súdnou praxou je namieste aplikovať analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per Tr. zák. a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zníženej pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa účel, uvedený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd vychádza z toho, že u obžalovaného neboli zistené také charakterové črty, pre ktoré takto uložený trest by nebol spôsobilý vychovávať obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená výmera trestu je tiež varovaním iných potenciálnych páchatel'ov, že v dôsledku páchania drogovej trestnej činnosti im hrozí viacročný trest odňatia slobody so všetkými dôsledkami, spojenými s jeho výkonom. Tak ako polo uvedené vyššie, odvolací súd pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného

do ústavu na výkon trestu prihliadal tiež na to, že obžalovaný nebol dosiaľ vo výkone trestu, z ktorého dôvodu je možné očakávať, že v ústave s minimálnym stupňom stráženia bude lepšie zabezpečené výchovné pôsobenie a náprava obžalovaného.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.